

REPUBLIKA E KOSOVËS
Republika Kosova - Republic of Kosovo
Gjykata Kushtetuese / Ustavni sud / Constitutional Court
Adresa: Perandori Justinian, PN. Prishtinë
T: +381 (0)38 220 104; F: +381 (0)38 220 112; www.gjk-ks.org

Priština, datum: 17 jun 2010
Ref. br.: RK 25/10

REŠENJE O NEDOPUŠTENOSTI

Predmet br. KI 13/09

Sevdail AVDYLI

protiv

Odluka Vrhovnog suda A. br. 533/2006 od 11 septembra 2006
i
Odluka Vrhovnog suda A. br. 353/2003 od 2 decembra 2003

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

Ustavni sud u sastavu:

Enver Hasani, Predsednik
Snezhana Botusharova, Sudija
Robert Carolan, Sudija
Ivan Čukalović, Sudija
Iliriana Islami, Sudija
Kadri Kryeziu, Sudija
Gjylieta Mushkolaj, Sudija
Almiro Rodrigues, Sudija i
Altay Suroy, Sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva, Sevdail Avdyli, sa prebivalištem u selu Metehi, Opština Podujevo.

Predmet stvari

2. Podnosilac zahteva se žali da mu je Odlukom A. br. 533/2006 Vrhovnog suda od 11 septembra 2006 kojom se potvrđuje Odluka br. 5004857 Ministarstva rada i socijalne zaštite, prekršeno pravo na primanje penzije za lica sa ograničenim sposobnostima. Podnosilac zahteva se takođe žali da mu je Odlukom A. br. 353/2003 Vrhovnog suda od 2 decembra 2003, kojom se potvrđuje Odluka br. 809 Centra za socijalni rad u Podujevu, takođe prekršeno i pravo na socijalu pomoć.

Pravni osnov

3. Član 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav); Član 20 Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon), i Odeljak 54(b) Poslovnika o Radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Kratak opis postupka pred Sudom

4. Podnosilac zahteva je predao svoj Zahtev Ustavnom sudu 16 marta 2009. 17 marta 2009 je obavešten od strane Privremenog sekretarijata suda da će njegov slučaj biti razmotren kada Ustavni sud bude u potpunosti funkcionalan.

5. 11 avgusta 2009 Ustavni sud je obavestio Vrhovni sud Kosova o slučaju Podnosioca zahteva. 12 novembra 2009 Sudija Izvestilac je zatražio od Vrhovnog suda dodatne informacije. Vrhovni sud nije poslao nikakav odgovor.

6. 18 februara 2010 nakon razmatranja Izveštaja Sudije Izvestioca, Kadri Kryeziu, Panel za Razmatranje, u sastavu Sudija Altay Suroy (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Gjylieta Mushkolaj, istog dana, je preporučio Sudu, u punom sastavu, da odbije zahtev kao nedopušten.

Činjenice

7. Iz dokumenata predatih od strane Podnosioca zahteva proizilazi da je u zadnjih deset godina otpočeo dve različite vrste administrativnih postupaka, imenice postupak u vezi sa njegovim zahtevom za primanje penzije za lica sa ograničenim sposobnostima i postupak u vezi sa njegovim zahtevom za socijalnu pomoć. Nijedan od postupaka Podnosioca zahteva nije bio uspešan.

Vezano sa administrativnim postupkom u vezi sa zahtevom Podnosioca zahteva za penziju za lica sa ograničenim sposobnostima:

8. 1 januara 2004 Ministarstvo rada i socijalne zaštite, Odeljenje za upravljanje penzijama, je prvobitno odobrilo zahteva Podnosioca zahteva za penziju za lica sa ograničenim sposobnostima u iznosu od 40 evra mesečno. Podnosilac zahteva je takođe obavešten da će odluka biti preispitana nakon godinu dana. Nakon toga, Odlukom od 29 septembra 2005, isto telo je poništilo penzijske beneficije Podnosiocu zahteva zato što je došlo do zaključka da zdravstveno stanje Podnosioca zahteva ne omogućava da on ima pravo na penziju za lica ograničenim sposobnostima. Podnosilac zahteva se nakon toga žalio na tu odluku. 6 maja 2006 odluka je podržana od strane Saveta za žalbe za penzije za lica sa ograničenim sposobnostima u okviru Ministarstva rada i socijalne zaštite.

9. Podnosilac zahteva je nakon toga otpočeo postupak administrativnog spora pri Vrhovnom sudu. Odlukom od 11 septembra 2006 (br. 1561/2007) Vrhovni sud je odlučio da su tužba i žalba Podnosioca zahteva neosnovane pošto Podnosilac zahteva nije ispunio kriterije Člana 3, Zakona o penzijama za lica sa ograničenim sposobnostima. Sud je našao uporište u mišljenju Saveta lekara izdatom 29 septembra 2004 prema kojem podnosilac zahteva nema trajnu nesposobnost. Ovaj lekarski nalaz je utvrđen i od strane zdravstvene komisije u žalbenoj proceduri. Shodno tome, na osnovu Člana 40, Zakona o Administrativnim sporovima, tužba Podnosioca zahteva je odbačena.

Vezano sa administrativnim postupkom u vezi sa zahtevom Podnosioca zahteva za primanje socijalne pomoći:

10. Vezano sa zahtevom Podnosioca zahteva za socijalnu pomoć primećuje se iz priložene dokumentacije da je 15 avgusta 2002 Odeljenje za rad i socijalnu zaštitu Ministarstva rada i socijalne zaštite prvobitno odobrilo zahtev Podnosioca zahteva odobravajući mu socijalnu pomoć u iznosu od 64 evra mesečno. Socijalna pomoć je odobrena na ograničeno vreme, imenice od 1 avgusta 2002 to 31 januara 2003. Nakon toga, 12 maja 2003 isti organ je odbio sledeći zahtev Podnosioca zahteva za socijalnu pomoć navodeći da „jedan od članova porodice nije ispunio nijedan od šest kriterija.“ Podnosilac zahteva se nakon toga žalio na ovu odluku.

11. Institut za socijalne politike Ministarstva rada i socijalne zaštite je odbio žalbu Podnosioca zahteva i podsetio ga da jedan od njegove braće živi u inostranstvu i da je nekoliko članova porodice Podnosioca zahteva sposobno za rad. Stoga je zaključeno da Podnosilac zahteva nema pravo na socijalnu pomoć. Protiv ove odluke odluke Podnosilac zahteva je podneo žalbu Vrhovnom sudu.

12. 2 decembra 2003 Vrhovni sud je odbio žalbu Podnosioca zahteva. Sud je ponovio da je utvrđeno da Podnosilac zahteva nije ispunio uslove postavljene Zakonom o šemi socijalne zaštite i socijalne pomoći donet od strane Privremene administracije Ujedinjenih Nacija.

Navodi Podnosioca zahteva

13. Podnosioc zahteva se žali, ne navodeći određenu stavku Ustava, da su mu prekršena prava na penziju za lica sa ograničenim sposobnostima i socijalnu pomoć.

Ocena o prihvatljivosti zahteva

14. Sud primećuje da je Podnosilac zahteva predao Zahtev Sekretarijatu 16 marta 2009. Međutim, Odluke A. br. 353/2003 i A. br. 533/2006 Vrhovnog suda, koje je Podnosilac zahteva predao kao dodatak Zahtevu, datiraju iz 2 decembra 2003, odnosno 11 septembra 2006, dok, prema Članu 49 Zakona o ustavnom sudu, zahtev mora biti predat u roku od četiri (4) meseca. Čak i pod pretpostavkom da će Sud produžiti svoje nadležnosti kako bi čuo Zahtev Podnosioca zahteva prema teoriji Podnosioca zahteva da navodno kršenje Ustava može predstavljati nastaljaću situaciju, Sud nalazi da Zahtev mora biti odbijen zbog sledećih razloga:

15. Nezadovoljstvo Podnosioca zahteva se ograničava na njegovo neslaganje sa rešenjima administrativnih tela i Vrhovnog suda o činjenicama njegovih zahteva i njegovih spekulacija da ta tela, kao i Vrhovni sud, tokom procenjivanja njegovih zahteva nisu pravilno uzela u obzir sve relevantne dokaze.

16. Ustavni sud naglašava da po Ustavu njegova dužnost nije da deluje kao žalbeni sud, ili sud četvrtog stepena na odluke donešene od strane običnih sudova. Njihova uloga je tumačenje i primena relevantnih pravila Zakona o procedurama i Zakona o materijalnom pravu (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz v. Španija [GC], no. 30544/96, § 28, Evropski sud a ljudska prava [ESLJP] 1999-I).

17. Ustavni sud može samo razmatriti da li su dokazi predstavljeni na način kao i postupak uopšte, gledajući u celosti, izvršeni na takav način da je Podnosilac zahteva imao pravičan sudski proces (vidite među raznim navodima, Izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima u slučaju Edwards v. Ujedinjena Kraljevina, App. br 13071/87 donešena 10 jula 1991).

18. U predstavljenom slučaju Podnosiocu zahteva je pruženo dovoljno mogućnosti da predstavi svoj slučaj i da ospori interpretaciju zakona koju on smatra nepravilnom, pred Ministarstvom rada i socijalne zaštite i Vrhovnim sudom. Nakon razmatranja administrativnog postupka u celini, Ustavni sud nije ustanovio da su relevantni postupci na

bilo koji način bili nepravедni ili obeleženi samovoljom (vidi *mutatis mutandis*, Shub v. Litvanija, Odluka ESLJP o Prihvatljivosti aplikacije br.17064/06 od 30 juna 2009).

19. Osim toga Podnosilac zahteva nije podneo nijedan *prima facie* dokaz koji označava povredu Ustava (vidi Vanek v. Slovačka Republika, Odluka ESLJP o Prihvatljivosti aplikacije br. 53363/99 od 31 maja 2005).

20. Sledi da je Zahtev neosonovan i treba biti odbijen..

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa Članom 113.7 Ustava, Članom 20 Zakona, i Članom 55 Poslovnika o radu, jednoglasno,

ODLUČUJE

I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv.

II. Ova Odluka treba da se dostavi Strankama i objavi u Službenom listu, u skladu sa Članom 20.4 Zakona o Ustavnom.

III. Ova Odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Mr.Sc.Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr. Enver Hasani